

Til § 12.

2) Paragrafen affattes saaledes:

"Denne Lov træder i Kraft 1ste Januar 1890."

De stillede Vædringsforslag jattes først under Forhandling.

Ordføreren (Rahjer): Efter at denne Sag havde været til 2den Behandling, har Udvalget modtaget et Andragende fra 267 Guldsmedemestre her i Landet, nemlig 144 Guldsmedemestre i Kjøbenhavn, 49 fra Sjælland med omliggende Væd og 74 fra Fynland, hvilke efter Andragendet udgjøre omtrent 95 pCt. af samtlige her i Landet værende Guldsmedemestre. I det Andragerne i det Hele taget finde sig tilfredse med Lovforslaget, er der dog nogle Punkter deri, som de andrage om, maa blive forandrede, og da Udvalgets to Vædringsforslag knyttede sig til to af disse Punkter, skal jeg tillade mig nærmere her at omtale dem. Det ene af dem det er for Andragerne Hovedpunktet — er, at der sker en Forandring med Hensyn til det Tidspunkt, da Loven skal træde i Kraft. Lovforslaget forudsætter nemlig i Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning i sin Tid, at Loven skulde træde i Kraft 6 Maanedes efter, at den er indrykket i Lovtidenden, men Andragerne anse denne Tid for meget for ringe. De anføre, at i Tyskland blev der givet $3\frac{1}{2}$ Aars Hensind, og at en Tid af 6 Maanedes vilde være aldeles utilstrækkelig; de gjøre opmærksom paa, at naar Loven træder i Kraft, vil en meget stor Del af Guldsmedenes Sagre her i Landet ja de mene endog ni Tiendebøle deraf, ikke være stempelberettiget; de paagjældende Gjenstande vilde ikke være i Overensstemmelse med de Fordringer Loven stiller. I Løbet af 6 Maanedes vilde Guldsmedene ikke kunne realisere deres Sagre, saaledes at det kan befrygtes, at en Del deraf vil være usolgt, hvorved der vil paaføres dem et betydeligt Tab; thi at forandre, udslette eller uthelliggjøre de Stempler, der findes paa de paagjældende Sager, er overordentlig vanskeligt, og navnlig vil det slet ikke blive bifaldet af Publikum, saa at Guldsmedene vilde faae Vanskelighed ved at sælge dem. Dette er imidlertid i Overensstemmelse med Kommissionens Udtalelser, i hvilken 3 Guldsmedemestre havde Sæde, thi de mene, at en saadan Uthelliggjørelse af Stemplet ikke vil medføre nogen Vanskelighed. Uldermannen udtaler i Andragendet, at han har i Kommissionen, hvorefter han var Medlem, udtalt sig for, at en Hensind af 2—3 Aar vilde han anse for passende, og Ud-

valget har da nu taget Sagen under Overveelse. Det erkjender, at det ganske sikkert kan have sin store Vanskelighed ved adskillige af denne Art Arbejder at faae det Mærke, der findes i dem, forandret, uden at det vil skade Arbejdet, og at der ikke er Sandsynlighed for, at de fleste vilde kunne faae realiseret det, de have af denne Slags Sager, som jo da vilde være i Strid med Loven, i saa kort Tid, som oprindeligt foreslaaet, men Udvalget mener dog paa den anden Side, at den Tid, som Andragerne nævne, nemlig 5—6 Aar, efter at Loven var offentliggjort, er saa lang, at der næppe kan være Tale om at anvende en saadan Frist ved en saa lille Lov som den her foreliggende. Udvalget er derimod tilbøjeligt til at slutte sig til Uldermannens Udtalelse, der er fremkommet i Andragendet, om at en Tid af 2—3 Aar maatte anses for passende, og det har derfor tilladt sig under Nr. 2 at foreslaa, at Loven skal træde i Kraft den 1ste Januar 1890, altsaa omtrent om to Aar eller lidt længere, naar man regner efter det Tidspunkt, da Sagen blev sat i Bevægelse.

Hvad det andet Vædringsforslag angaar, knytter det sig ogsaa til en Anmodning, som er stillet af Andragerne. § 8 bestemmer Straffen for Overtrædelser af mere formel Natur, saadanne Overtrædelser nemlig, for hvilke der ikke ligger en svigagtig Hensigt til Grund, Undladelse af Navnemærke f. Gr. eller Ansørelse af mindre Holdbighed — uagtet den ikke er urigtig, saa dog mindre end denne Lov tilsteder — og andet Vignende, og der er i Andragendet udtalt, at da der ikke ligger en svigagtig Hensigt til Grund, maatte man vistnok kunne finde det retfærdigt at straffe med Bøder flere Gange uden at komme til en saa streng Forholdsregel som den, at berøve den Vedkommende Næringsretten. Udvalget maa erkjende, at der er stor Forskjel paa denne Art Overtrædelser, for hvilke der ikke ligger svigagtig Hensigt til Grund, og andre, at de altsaa kun grunde sig paa Lige-gyldighed eller paa Ujensdsfab til Loven eller Vignende, men man har dog ment, at det ikke maa glemmes, at hele Loven forudsætter et Tillidsforhold, som har sit Udtryk i Stemplet, idet det er Forfærdigeren eller Forhandleren selv, der giver Kjøberen ved Navnestemplet Sikkerhed for, at det Tal, som staar ved Siden af, er rigtigt: det er derfor paa ingen Maade en mindre vigtig Ting, om der i saa Henseende er en Feil, selv om den ikke er bleven begaaet i svigagtig Hensigt. Udvalget har troet, at man maasse nok kunde gaa lidt mildere frem, end § 8 fastsætter, saaledes at man bestemmer Bøde for Overtrædelser de første 3 Gange, og først